

ТОРА ОР • ПАРШІ ВАЇШЛАХ • МААМАР 6

וִיאֲבֹק אִישׁ עִמּוֹ כו'

«І змагався з ним чоловік»

НА ЧЕСТЬ

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Батько Ребе, реб Леві-Іцхок

LikuteiTorah.com

ХАСИДСЬКА ПАРША

likuteitorah.com/uk/torah-ohr/vayishlach/6/

1 ויאבק איש עמו כו'. הנה נודע שמלחמה זו היא מלחמת הס"מ [הסמאל] בסטרא דקדושה. וכענין מלחמה לה' בעמלק

«І чоловік боровся з ним» тощо. Відомо, що ця битва — війна Самаеля зі стороною святості, подібна до війни, про яку сказано: «Ім'я Б-га (Гавая) воює з Амалеком».

וכנודע מן הפרדס שמה שנגע בכף ירך יעקב. דפגים אתר דנבואה עד דאתא שמואל ותקן הנצח כמ"ש וגם נצח ישראל לא ישקר.

І, як відомо з **Pardes**, дотик до западини стегна Якова завдав шкоди місцю пророцтва, аж поки не прийшов Шмуель і не виправив атрибут, що зветься «перемога (Нецах)», як написано: «І також Вічний (Нецах) Ізраїлю не збреше».

2 ולכאורה אינו מובן איך יתכן להיות הס"מ [הסמאל] נלחם נגד הקדושה והלא כל עיקר חיות הקליפות הוא מהקדושה וכענין לא כאברהם שיצא ממנו ישמעאל כו' מותר החסד כו'.

На перший погляд незрозуміло, як Самаель може воювати проти святості. Хіба вся життєва сила оболонки (кліпот) не походить зі святості? Як сказано: «Не так, як Авраам, від якого походить Ішмаель» тощо, [від] надлишку милості (Хесед) тощо.

ולע"ל [ולעתיד לבוא] כשיבורר אזי כתיב ואת רוח הטומאה אעביר כו'. חיל בלע ויקיאנו. בלע המות לנצח.

А в майбутньому, коли [це] буде очищено, тоді написано: «І Я усуну дух нечистоти» тощо; «Він поглинув багатство й вивергне його»; «Поглине смерть навіки».

3 והיה כלא היה. וכת"י [וכתיב] עת אשר שלט האדם באדם לרע לו. ואיך יהי' [יהיה] יכולת בידו להלחם כו'.

«І буде так, ніби його й не було». І написано: «Час, коли людина панувала над людиною собі на лихо». То як же він міг би мати в руках силу боротися тощо?

אך הענין הוא כי הנה המאציל העליון ב"ה הוא סוכ"ע ולפניו כחשכה כאורה. שממית בידים תתפש והיא בהיכלי מלך שאינה תופסת מקום ויכולה להיות גם בהיכלי מלך ואינו חושש.

Але пояснення таке: Верховний Еманатор, благословенний Він, — це світло, що охоплює всі світи (совев коль альмін), і перед Ним темрява як світло. [Отже,] «павук хапається руками й перебуває в царських палацах»: він не займає місця, тож може бути навіть у царських палацах, а цар не зважає на нього.

4 וכמ"ש ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל. שלפני מלך מלך לבניי [לבני ישראל] היו מלכי ארץ אדום ג"כ אלא דהיינו דוקא לפני מלך מלך לבניי [לבני ישראל].

Як написано: «Ось царі, які царювали в землі Едому, перш ніж цар зацарював над синами Ізраїлю». Тобто до того, як цар зацарював над синами Ізраїлю, в землі Едому також були царі, але лише до того, як цар зацарював над синами Ізраїлю.

אבל אח"כ הרי כתיב מלך אין באדום כו' לפי שנמשך להיות צמצום באו"ס [באור אין סוף] ב"ה שלא יומשך הפנימי [הפנימיות / הפנימית] כ"א לסטרא דקדושה דוקא יאר ה' פניו אתנו סלה.

Але згодом написано: «В Едомі не було царя» тощо, бо в Нескінченному світлі (Ор Ейн Соф), благословенний Він, відбулося скорочення (цимцум), щоб внутрішній вимір (пніміют) сходив лише до сторони святості: «Нехай Ім'я Б-га (Гавая) осяє нас сяйвом Свого обличчя, села».

והקליפות מקבלים מבחי' אחוריים כמאן דשדי בתר כתפוי ונק' אלקים אחרים לפי שישראל ממשיכים כך להיות אור א"ס שורה דוקא במי שבטל כו'.

А оболонки (кліпот) отримують від рівня заднього боку (ахораїм), подібно до того, як хтось кидає [щось] собі за плече, і їх називають «іншими богами» (Елокім ахерім), бо Ізраїль спрямовує [світло] вниз так, що Ор Ейн Соф спочиває лише на тому, хто перебуває в стані самоусунення, тощо.

5 והנה תחלת הבטול הוא בחב"ד [בחכמה בינה ודעת] שהם הם בחי' בטול ממש

Початок самоусунення (бітуль) — у мудрості (Хохма), розумінні (Біна) та знанні (Даат); саме вони є рівнем справжнього бітулю.

ואח"כ נמשך למדות שהן נמשכין מחב"ד [מחכמה בינה ודעת] ע"י התכונות שנתהווה בחי' התפעלות הלב באהוי"ר [באהבה ויראה] מפני שמתכונן בגדולת א"ס ב"ה ואינן עצמות הבטול ממש כמו חב"ד [חכמה בינה ודעת]

А згодом він переходить до емоційних атрибутів (мідот), які походять від Хохми, Біни та Даат завдяки спогляданню. Завдяки цьому в серці виникає пробудження любові й трепету (агава ве-йіра), адже людина споглядає велич Нескінченного (Ейн Соф) — благословенний Він; але самі ці атрибути не є самою сутністю бітулю, як Хохма, Біна та Даат.

ואח"כ לנו"ה [לנצח והוד] שהן בחי' ירידה יותר גדולה שאין זה אלא בחי' התפשטות ממנו ולזולתו להוציא מכח אל הפועל ממש להשפיע לזולתו ללמד לאחרים או ליתן צדקה כו'.

А згодом [він продовжується] до перемоги (Нецах) і величі (Ход), що є ще більшим спадом, адже це лише поширення від себе до іншого, щоб втілити можливість у реальну дію й дати щось іншому: навчати інших або давати цдаку (благодійність) тощо.

6 ואעפ"כ [ואף על פי כן] נמשך בהן בחי' בטול לאו"ס [לאור אין סוף] ב"ה עד שנמשך למלי' דעשיה שהיא סוף הקדושה ונכללת בבחי' בטול ומשם יפרד להיות עלמא דפרודא בבחי' יש ודבר בפ"ע [בפני עצמו] וקרו ליי אלהא דאלהיא שתופסים מקום לעצמם.

І все ж у них притягується аспект самоусунення (бітуль) перед Нескінченним світлом (Ор Ейн Соф), благословенним Він, аж доки він не опускається до царювання (Малхут) світу дії (Асія), яке є межею святості й [все ще] включене в самоусунення. А звідти воно відокремлюється, утворюючи світ розділення, де існує як еш (самостійне існування) і як річ сама по собі; і вони називають Його «Б-гом богів», бо самі посідають місце.

וקבלתם הוא רק מאחורי העור דנוקבא דהיינו בחי' צירופי אותיות דרך נקבי העור דהיינו בחלל ומקום ריוח שבין צירוף לצירוף כו' כנודע.

А отримують вони лише з-за шкіри жіночого аспекту — Малхут (Нуква), тобто через сполучення літер, що проходять крізь пори шкіри; інакше кажучи, із порожнини та вільного проміжку між одним сполученням і наступним тощо, як відомо.

7 והנה כתיב אם תגביה כנשר כו' שהן מגביהים א"ע [את עצמו] בחוצפה וגסות הרוח כו'.

Тепер же написано: «Хоч би ти здійнявся високо, мов орел...» тощо: вони підносять себе з нахабством і пихою духу тощо.

וענין חוצפה זו למעלה היא שרוצים לינק מאא"ס [מאור אין סוף] ב"ה שלא ע"י הקדושה שהיא המשכת הבטול הנמשך ע"י ישראל כי מזה אין להם יניקה רק מאחורי העור דנוקבא אלא רוצים שיושפע להם אוא"ס [אור אין סוף] ממש שלפניו כחשכה כאורה שאין בחי' הבטול תופס מקום כלל לפניו.

І це нахабство згори полягає в тому, що вони хочуть житися від Нескінченного світла (Ор Ейн Соф), благословенний Він, а не через святість, яка полягає в низведенні бітуль, що його здійснює Ізраїль, бо через неї вони можуть житися лише з-за шкіри Нукви; натомість вони хочуть, щоб саме Ор Ейн Соф проливався на них, перед яким темрява — як світло, адже перед Ним рівень бітуль зовсім не займає місця.

8 ואם צדקת כו' וגם שממית היא בהיכלי מלך ומשם יהיה להם יניקה שלא יצטרכו לקבל דרך הקדושה דרך נקבי העור בבחי' שערות וצפרנים כו' רק משם אורידך נאם הוי"ה.

«Якщо ти праведний...» тощо; а також: «і павук — у палацах царя»; звідти вони живитимуться, тож їм не доведеться отримувати через святість, крізь пори шкіри, подібно до волосся та нігтів тощо. Але «звідти Я скину тебе, — промовляє Ім'я Б-га (Гавая)».

כי הוי"ה הוא בחי' השתלשלות צמצום והתפשטות כו' בבחי' עקודים נקודים כו' ומשם אורידך שע"פ סדר ההשתלשלות וצמצום להיות נמשך פנימי [פנימיות / פנימית] כו' אין אור א"ס ב"ה שורה אלא במי שבטל כו'.

Бо Гавая — це рівень ланцюга послідовного розгортання світів згори вниз (ішталшелут), скорочення (цимцум) і поширення тощо, на рівнях Акудім і Некудім тощо. А слова «звідти Я скину тебе» означають: згідно з порядком ішталшелуту та цимцуму, щоб внутрішній вимір притягувався вниз тощо, Нескінченне світло (Ор Ейн Соф), благословенний Він, спочиває лише на тому, хто перебуває в стані самоусунення (бітуль), тощо.

9 והנה המשכה זו היא ע"י אתערותא דלתתא מבחי' יעקב שהוא המשיך עקודים נקודים כו'.

А це низведення відбувається через пробудження знизу (ітарута делетата), від рівня Яакова, який притягнув Акудім і Некудім («смугасті», «плямисті») тощо.

דהיינו שיהיה צמצום אוא"ס [אור אין סוף] דרך הקדושה דוקא ע"י בחי' בטול כו' ולכן ויאבק איש עמו שרצה הס"מ [הסמאל] להגביה כנשר כו'.

Тобто щоб скорочення (цимцум) Нескінченного світла (Ор Ейн Соф) відбувалося виключно через святість, завдяки самоусуненню, тощо. І тому: «І чоловік боровся з ним», бо Самаель хотів злетіти високо, мов орел, тощо.

10 והנה יעקב מוכחר שבאבות והאבות הן הן המרכבה בחי' חג"ת [חסד גבורה תפארת]

А Яаков — найвизначніший серед праотців, а праотці самі є Колісницею — рівнем милості (Хесед), стриманості (Гвура) і краси (Тіферет).

שבבחי בטול עצמו דהיינו בחי' חב"ד [חכמה בינה ודעת] אין להם אחיזה כו' אלא בחג"ת [בחסד גבורה תפארת] שהן מדות ההתפעלות מן הבטול כו' ושם הוא אחיזה זלעו"ז [זה לעומת זה] דכר דקליפה נגד ז"א כו'

Адже на рівні самоусунення (бітуль) як такого, тобто на рівні мудрості (Хохма), розуміння (Біна) й знання (Даат), [оболонки (кліпот)] не мають опори тощо, а лише в Хесед, Гвурі й Ті-ферет — атрибутах пробудження [що походять] від бітулю тощо. І саме там є опора для «одного навпроти одного»: чоловічого аспекту кліпи навпроти емоційних атрибутів (Зеїр Анпін) тощо.

משא"כ בחב"ד [בחכמה בינה ודעת] כנודע שכל המקיפים הם מבינה והמקיף הוא דוחה החיצונים וכמבואר מההיכלות שאין בזה לעו"ז [לעומת זה] רק נגד ז"ת [ז' תחתונות] ולא בהיכל ק"ק [קדש הקדשים] שהוא כולל כחב"ד [כחכמה בינה ודעת] כו'.

Але не так у Хохмі, Біні й Дааті: адже, як відомо, всі охоплювальні [світла] (макифім) походять від Біни, а макиф відштовхує зовнішні сили. І, як впливає з учення про Гейхалот, відповідність з іншого боку тут є лише щодо семи нижніх [сфер духовного прояву (сфірот)], але не в Гейхалі Святає святих, який охоплює Кетер, Хохму, Біну й Даат тощо.

ויוכן זה אצל האדם שאחר התפלה חולפת ועוברת האהבה כו' לפי שהאהבה היא נעשית פנימית (משא"כ ההתבוננות הוא בחי' מקיף כו') בתפלה.

Це можна зрозуміти на прикладі людини: після молитви любов минає й відходить тощо, бо під час молитви любов стає внутрішньою (на відміну від споглядання, яке є аспектом макифу тощо).

ושעת התפלה שסוגר עיניו ואינו רואה זה העולם מתעורר אצלו האהבה ההיא משא"כ אחר התפלה שרואה עיניו העולם ותענוגיו כו'.

Під час молитви, коли людина заплющує очі й не бачить цього світу, в ній пробуджується ця любов; але після молитви вона бачить справи світу та його насолоди тощо.

ואין לך שדוחה את החיצונים אלא מה שהוא בבחי' מקיף היינו שאינו נגבל בכלי שהוא דבר קיים לעד.

І ніщо не відштовхує зовнішні сили, крім того, що перебуває на рівні макифу, тобто не обмежене посудиною і є чимось тривким навіки.

וּכְמִיּוֹשׁ בְּפִי קֹדֶשׁ וּלְזִכְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ. לְפִי שֶׁפִּי קֹדֶשׁ הִיא בְּחַיִּי חֻמָּה מוֹחִין דַּאבָּא (שֶׁם בְּחַיִּי הַזְכָּרוֹן) שְׁמֵתִלְבָּשִׁים בְּאִימָא מְקוֹר הַמְּקִיפִים.

Як сказано в розділі «Кадеш»: «І на пам'ять між очима твоїми»; адже розділ «Кадеш» є рівнем Хохми — інтелектуальних сил (мохін) Абби (тут міститься рівень пам'яті), які вбираються в Імму, джерело макифім.

וְלֹכֵן כְּתִיב בְּמַלְחַמַת עִמְלָק לֹא תִשְׁכַּח. שְׁכַחָה הִיא הַסְתַּלְקוֹת הַמוֹחִין דַּאבָּא שְׁכַשְׁמַסְתַּלְקִין מוֹחִין דַּאבָּא בְּבַחֲיֵי הַמַּדּוֹת שְׁאִין לָהֶם אֶלֶּא מוֹחִין דִּינִיקָה שֶׁם יֵשׁ זִלְעוּזִי [זֶה לַעֲוֹמַת זֶה].

Тому про війну з Амалеком сказано: «Не забувай». Забування — це відхід мохін Абби; адже коли мохін Абби відходять, на рівні мідот, у яких залишаються лише мохін періоду еніка (вигодовування), з'являється «одне навпроти одного».

וְזֶהוּ וַיֹּאבֶק שֶׁהוּא מַלְשׁוֹן חֲבוּק שֶׁחֲבוּק הוּא בִּידֵים חֶסֶד דְּרוּעָא יְמִינָא כו'.

Ось що означає «ваеавек» («він боровся»): це слово споріднене з «хібук» (обіймами), адже обіймають руками: милість (Хесед) — це права рука тощо.

כֹּךְ סִיבַב גּוֹפּוֹ בִידֵיו חוּ"ג [חֶסֶד וְגִבּוּרָה] דְּהֵיִינוּ שֶׁהַלְבִּישׁוּ חוּ"ג [חֶסֶד וְגִבּוּרָה] שֶׁל סִ"מ [סְמָאֵל] אֶת גּוֹפָא דִיעֶקֶב כְּדִי לְהַפִּילוֹ וּלְהַמְשִׁיךְ לְבוֹ אַחֲרֵיהֶם

Так він обхопив тіло Яакова руками — Хесед і стриманість (Гвура); тобто Хесед і Гвура Самае-ля огорнули тіло Яакова, щоб повалити його й потягнути його серце за собою;

וּכְמוֹ הַמַּדּוֹת שֶׁל נְהִי"ב [נֶפֶשׁ הַבְּהֵמִית] שְׁמַלְבִּישִׁין אֶת נֶפֶשׁ הָאֱלֹקִי וּמוֹנְעִין הַדְּבִיקוֹת כו' וְאִין הַתְּלַבְּשׁוֹת זֶה אֶלֶּא בְּשַׁעַת שְׁמַסְתַּלְקִים מוֹחִין דַּאבָּא

подібно до того, як емоційні атрибути (мідот) тваринної душі (нефеш габагаміт) огортають Б-жественну душу (нефеш елокіс) і перешкоджають єднанню [з Б-гом] тощо. Таке огортання відбувається лише тоді, коли відходять інтелектуальні сили (мохін) Абба,

וּכְמֵאֲרָז"ל [וְכִמְאֲמַר רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבִרְכָּה] צִרְכִּי עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל מְרֻכָּבִים וְדַעְתָּם קִצְרָה פִּי שְׁכַשְׁהֶדְעַת מִתְקַצֵּר וּמִתְצַמֵּץ בְּבַחֲיֵי מוֹחִין דִּינִיקָה אִזִּי נַעֲשׂוּ צִרְכִּי עִמָּךְ מְרֻכָּבִים רַבִּים וְנִפְרָדִים.

як сказали наші благословенної пам'яті мудреці: «Потреби Твого народу, Ізраїлю, численні, а їхнє знання (Даат) коротке». Тобто, коли Даат скорочується й стискається до рівня мохін періоду вигодовування, потреби Твого народу стають численними, множаться й розпорошуються.

11 ולתאוה יבקש נפרד כו'. ואעפ"כ [ואף על פי כן] וירא כי לא יכול לו מפני שיעקב הוא י' עקב היינו הארת

יסוד אבא

«Відокремлений шукає пожадання» тощо. І все ж «він побачив, що не може здолати його», бо Яаков — йуд-ейкев (йуд [i] п'ята), тобто світіння основи (Йесод) Абба,

שהוא שרש האצ"י שיעקב הוא שהמשיך כל בחי' עקודים נקודים כו' שהיו תחלה תחת ממשלת לבן.

що є коренем світу еманатії (Ацилут); адже саме Яаков низвів усі рівні Акудїм і Некудїм (світла) тощо, які спочатку перебували під владою Лавана.

12 וללבן שתי בנות לאה ורחל ויעקב הפכם לקדושה כו'. ונמשך גם במדותיו בחי' בטול ממוחין דאבא

А Лаван мав двох дочок — Лею та Рахель, і Яаков підніс їх до святості тощо. Самоусунення (бітуль), що походило від інтелектуальних сил (мохін) Абби, проникло також у його емоційні атрибути (мідот).

ולא יכול לנגוע רק בכף הירך שהיא השפעה שממנו ולחוץ ששם הארת הבטול מועטת כנודע שכליו' [שכליות] מבשלין הזרע שנעשה גשמיות כו'.

І він не міг торкнутися [нічого], крім заглиблення стегна — впливу, що виходить від нього назовні, де світіння бітулю слабке; адже, як відомо, нирки дозрівають сім'я, яке стає матеріальним тощо.

13 ובזה טעה הס"מ [הסמאל] שכסבור שיעקב אינו אלא מרכבה לחג"ת [לחסד גבורה תפארת] אבל באמת שרש

יעקב ויסודתו בהררי קדש חכ' [חכמה] עלאה יסוד אבא מוח הזכרון כו'

У цьому Самаель помилився: він вважав, що Яаков є лише колісницею для милості (Хесед), стриманості (Гвура) і краси (Тіферет); але насправді корінь Яакова і його «основа на святих горах» — це вища мудрість (Хохма), основа (Йесод) Абби, сила пам'яті тощо.

והנה מלחמה זו היא בזלעו"ז [בזה לעומת זה] בבחי' דכר דקליפה שכנגד ז"א ועד"ז יש זלעו"ז [זה לעומת זה] בבחי' מלי' דקליפה כו'.

Тепер ця битва відбувається за принципом «одне навпроти одного» на рівні чоловічого аспекту кліпи, що відповідає емоційним атрибутам (Зеїр Анпін); так само існує принцип «одне навпроти одного» на рівні царювання (Малхут) кліпи тощо.

14 וזהו ההפרש שבין עפר לאבן שנו' [שנזכר] בזה כי הנה ד' יסודות ארמ"ע [אש רוח מים עפר] העפר היא

תחתונה שבכולם ואש רוח מים הם הגבוהים יותר

У цьому полягає відмінність між афар (землею) та авак (пилем), про яку згадується в Зоарі. Адже з чотирьох елементів — вогню, повітря, води й землі — земля є найнижчою з усіх, а вогонь, повітря та вода — вищими.

ואעפ"כ [ואף על פי כן] כולם אין מצמיחים פירות רק הכל היה מן העפר. והטעם כי העפר הוא מבחי' מל'.
ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן.

І все ж жоден із них не приносить плодів, а все походить із землі. Причина в тому, що земля належить до рівня царювання (Малхут). [Як сказано:] «Із землі, що буде на підлозі Мішкану (Святилища)».

ובקדושה היא בחי' התכללות ונעוץ תחלתן בסופן דייקא וכנודע מ"ש אני ראשון ואני אחרון שהמלי'
הוא כתר אני' אותיות אי"ן (והחכמה מאין תמצא כי אי"ן הוא בחי' כתר)

А у святості є властивість взаємного включення, і «початок їхній укорінений саме в кінці їхньому»; як відомо щодо написаного: «Я — перший і Я — останній»: Малхут є Кетером, бо слово «ані» («я») складається з тих самих єврейських літер, що й «айн» («ніщо») (а «мудрість (Хохма) походить з айну», адже айн — це рівень вінця (Кетер)).

הוא כתר שהוא הממוצע בין המאציל לנאצלים להיות מאין יש ולכן יש כח זה גם להמלי' הוא בחי' עפר
להצמיח כל צמח האדמה בגשמיות

Це Кетер, який є посередником між Тим, Хто еманує, і тими, хто еманований, щоб із ніщо постало щось. Тому й Малхут має цю силу: вона є рівнем землі, що дає фізично прорости всім рослинам ґрунту.

וגם ברוחניות יש כח להמלי' שהוא סוף המדרג' [המדרגות] מקור אתדל"ת [אתערותא דלתתא] להיות אתדל"ע
[אתערותא דלעילא] להמשיך אור הי"ס [הי' ספירות] כו'

І в духовному Малхут, яка є кінцем рівнів, має силу бути джерелом пробудження знизу (ітарута делетата), щоб виникло пробудження згори (ітарута делейла) й униз було притягнуте світло Десяти сфiрот, тощо.

**משא"כ אבך הוא דאשתאר מן נורא כמשל העצים שדולקים באש שהאש שואב יסוד אר"מ [אש רוח מים]
שבתוכו**

Авак же — це «те, що залишилося від вогню», як у прикладі з деревиною, що горить у вогні: вогонь витягує з неї елементи вогню, повітря й води.

**ולא נשאר אלא יסוד העפר שהוא האפר ואפר זה הוא אינו מצמיח כמו עפר (שמצמיח מעצמו אלא
זורעין בו ומצמיח שלכן הוא כשר לכסוי הדם)**

І залишається лише елемент землі — попіл; але цей попіл не дає речам рости так, як земля (яка дає їм рости сама собою; натомість [у попелі] сіють, і посіяне в ньому росте, тому попіл придатний для покриття крові).

**כך עד"מ מלי דקליפה היא אחר גמר כל הבירורים שעיקר הויות הקליפות הוא ע"י שבה"כ [שבירת הכלים]
ומה שנברר תחלה היותר מובחר הוא נעשה אצ"י והנשאר נעשה בריאה כו'**

Так само, за аналогією, Малхут кліпи — це те, що залишається після завершення всіх очищень. Адже головне виникнення кліпот відбувається внаслідок Розбиття Посудин; те, що було виправлене першим і було найкращим, стало світом еманції (Ацилут), а те, що залишилося, стало світом творення (Бріа), тощо,

עד שהמדרגה התחתונה סוף כל הבירורים מה שא"א עוד לברר שם הם הקליפות

аж до найнижчого рівня — кінця всіх очищень, того, що вже неможливо очистити: оболонки (кліпот).

**ולא נשאר בהם אלא חיות מועט כמו אבך שכשזורעין בו עכ"פ [על כל פנים] מצמיח (ומ"מ אינו כמו עפר
שמצמיח מעצמו ואם זורעים בו מצמיח בו כהנה וכהנה)**

І в них залишається лише трохи життєвої сили (хают), подібно до авака (пилу): якщо його засіяти, то бодай щось проросте (але він усе ж не такий, як земля, що родить сама собою, а якщо в неї щось посіяти, то вона приносить у багато разів більший урожай).

**וחיות הזה הוא ג"כ רק בזמן הגלות אבל לע"ל [לעתיד לבוא] ואת רוח הטמאה אעביר כו'. ולא יהיה להם
חיות מכל וכל.**

І ця хают також існує лише під час вигнання; але в Майбутньому: «І Я усуну дух нечистоти», тощо, — і в них зовсім не залишиться хают.

ועיז ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] **העלו אבך עד כה"כ** [כסא הכבוד] **היא מל' דאצי' שגם בחי' אבך נתכלל למעלה עי' הבירור של יעקב**

I саме про це наші мудреці, благословенна їхня пам'ять, сказали: «Вони підняли пил аж до Престолу Слави», який є царюванням (Малхут) світу еманції (Ацилут): адже навіть рівень авака був включений угорі завдяки очищенню, здійсненому Яаковом;

כמו שכאשר ויאבך איש עמו גם יעקב נתחזק ובירר ממנו (והעלו ל' [לשון] רבים לפי שהבירור היה עי' שניהם יעקב הוא המברר וס"מ [וסמאל] הוא המתברר כו')

так само, як коли «чоловік боровся з ним», Яаков також зміцнів і витягнув із нього те, що підлягало очищенню (а «підняли» вжито у множині, бо очищення відбувалося за участю обох: Яаков очищав, а Самаель був тим, кого очищали, тощо).

וכמו שחבק הס"מ [הסמאל] ידיו חו"ג [חסד וגבורה] על גופו של יעקב כך חבק ידיו יעקב חו"ג [חסד וגבורה] שלו על גופו של ס"מ [סמאל]

I так само, як Самаель обіймав тіло Яакова своїми руками — милістю (Хесед) і стриманістю (Гвура), — Яаков обіймав тіло Самаеля своїми руками, тобто власними Хесед і Гвуру;

כי כן דרך המתאבקים במלחמה וכך הוא דרך מלחמת היצה"ר [היצר הרע] כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] לעולם ירגיז כו' ולכן גדול כח התשובה (כי הבירור היינו ענין תשובה כו')

бо саме так борються ті, хто змагається у двобої. Так само відбувається боротьба зі злим потягом, як сказали наші мудреці, благословенна їхня пам'ять: «Людина завжди має підбурювати», тощо. I тому велика сила повернення (тшува), адже очищення і є суттю тшуви, тощо,

ובמקום שבע"ת [שבעלי תשובה] כו' דמשכין ל' בחילא יתיר כו' והיינו מלחמת זלעו"ז [זה לעומת זה] דז"א ועד"ז מתברר גם האבך במלחמת זלעו"ז [זה לעומת זה] דנוק' [דנוקבא]

i «в місці, де баалей тшува [ті, хто повернулися до Б-га] [стоять]», тощо, бо вони притягують її вниз із більшою силою, тощо. I це війна «один навпроти одного» на рівні емоційних атрибутів (Зеїр Анпін); i так само пил очищується у війні «один навпроти одного» на рівні жіночого аспекту / Малхут (Нуква),

וכמ"ש בזוהר ע"פ בכל לבבך כבי' יצריך דא הוא רזא כו'. והאבך הוא מל' דקליפה.

Як сказано в Зоарі щодо слів «усім серцем твоїм (левавха)»: «з обома твоїми нахилами; це таємниця» тощо. А авак (пил) — це царювання (Малхут) оболонки (кліпи).

עלה עד כסה"כ [כסא הכבוד] **מלי דקדושה שמבחי' מלי הוא שמשלשל מעולם ועד עולם עד מלי דעשי'**
[דעשיה] להיות מקור האבק כי משם יפרד כו'

Він піднявся аж до Трону Слави, Малхут святості, адже саме з рівня Малхут [світло] спускається від світу до світу, аж до Малхут світу дії (Асія), щоб стати джерелом аваку, бо звідти він відокремлюється тощо;

כי ז"א ונוק' [ונוקבא] דקליפה נגד ז"א ונוק' [ונוקבא] דקדושה והבירור הוא להיות מלי דקליפה נכללת
במלי דקדושה וז"א בז"א דקדושה כו':

Бо емоційні атрибути (Зеїр Анпін) і жіночий аспект / Малхут (Нуква) кліпи стоять навпроти Зеїр Анпіна й Нукви святості, а очищення полягає в тому, щоб Малхут кліпи включилася в Малхут святості, а Зеїр Анпін — у Зеїр Анпін святості тощо.

LikuteiTorah.com

ХАСИДСЬКА ПАРША

Про це видання

This edition contains the Hebrew text i the English translation.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com.
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

Український переклад і пояснення підготовлено для LikuteiTorah.com за допомогою IIII (openai/gpt-6-luna-pro:batch) та звірено з єврейським текстом і Sefaria; редактором-людиною ще не перевірено. Будь ласка, важливе перевіряйте за єврейським текстом.

Ребе просив вивчати маамарим тижневої парші — «Хасидську паршу» — протягом того тижня, розподіливши навчання на сім днів (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Навіщо її вивчати та благословення Ребе: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Безкоштовний некомерційний проєкт; тут нічого не продається. Не пов'язаний із Kehot, Sefaria чи Lubavitch Library.
© likuteitorah.com

Із likuteitorah.com/uk/torah-ohr/vayishlach/6/

НА ЧЕСТЬ

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Батько Ребе, реб Леві-Іцхок